

predsjednik
Thomas S. Monson

Naša odgovornost za spašavanje

Za svece posljednjih dana potreba za spašavanjem braće i sestara koji su, iz jednog ili drugog razloga, zastranili od puta aktivnosti u Crkvi, od vječnog je značaja. Znamo li takve ljude koji su nekoć prihvaćali evanđelje? Ako znamo, kakva je naša odgovornost spasiti ih?

Razmislite o izgubljenima među starijima, obudovljenima i bolesnima. Prečesto se nalaze u opustošenim i napuštenim divljinama izolacije zvanom usamljenost. Kada mladost odlazi, kada zdravlje opada, kada žestina nestaje, kada svjetlo nade sve slabije svijetli, njima se može pomoći i pružiti podrška rukom koja pomaže i srcem koje poznaje suosjećanje.

Postoje, naravno, drugi koji trebaju biti spašeni. Neki se bore s grijehom dok drugi lutaju u strahu ili apatiji ili neznanju. Zbog bilo kojeg razloga, oni su se izolirali od aktivnosti u Crkvi. A oni će gotovo sigurno ostati izgubljeni ako se u nama – aktivnim članovima Crkve – ne probudi želja pomoći im i spasiti ih.

Netko za pokazati put

Prije nekog vremena primio sam pismo od čovjeka koji je odlutao od Crkve. To je tipično za mnoge naše članove. Nakon što je pojasnio kako je postao neaktivan, napisao je:

»Imao sam toliko puno, a sad imamo toliko malo. Nesretan sam i osjećam se kao da podbacujem u svemu. Evanđelje nikada nije napustilo moje srce, iako je napustilo moj život. Molim za vaše molitve.

Molim vas ne zaboravite one od nas koji su tu negdje – izgubljene svece posljednjih dana. Znam gdje je Crkva, ali ponekad mislim da trebam nekoga da mi pokaže put, ohrabri me, ukloni mi strah i iznese mi svjedočanstvo.«

Dok sam čitao to pismo, moje su se misli okrenule mojem posjetu jednoj od velikih umjetničkih galerija svijeta – poznati muzej Victoria and Albert u Londonu, Engleskoj. Tamo, veličanstveno uramljeno, stoji remek-djelo koje je 1831. naslikao Joseph Mallord William Turner. Slika pokazuje teške crne oblake i bijes turbulentnog mora koje može dovesti do opasnosti i smrti. Svjetlo iz nasukanog broda svjetluca u daljini. U prvom planu, bačen visoko od nadolazećih valova zapjenjenog mora, veliki je čamac za spašavanje. Ljudi snažno vuku vesla dok oluja bijesni nad čamcem. Na obali stoji žena i dvoje djece, mokri od kiše, šibani vjetrom. S nestrpljenjem gledaju prema moru. U svom sam umu skratio ime slike. Nazvao sam je *Spašavanje*.¹

Među olujama života vreba opasnost. Muškarci i žene, dječaci i djevojčice nađu se nasukanima, suočeni s uništenjem. Tko će voditi čamce za spašavanje, ostavljajući iza sebe ugodu doma i obitelj, i otići spasiti ih?

Naš zadatak nije nepremostiv. Vršimo Gospodnje djelo; imamo pravo i na njegovu pomoć.

U vrijeme Učiteljevog službeništva, on je pozvao ribare Galileje da napuste svoje mreže i slijede ga, izjavljujući: »Učinit ću vas ribarima ljudi!«² Pristupimo redovima ribara muškaraca i žena kako bi priskrbili kakvu god pomoć možemo.

Naša je dužnost posegnuti i spasiti one koji su napustili sigurnost aktivnosti, kako bi se vratili za Gospodinov stol da bi se gostili njegovom riječju, kako bi imali društvo njegovog Duha i kako više ne bi bili »tuđinci i gosti, nego... sugrađani svetih i ukućani Božji.«³

Načelo ljubavi

Našao sam dva temeljna razloga koji većim djelom utječu na povratak u aktivnost i promjenu stavova, navika i djelovanja. Prvo, pojedinci se vraćaju jer netko im je pokazao njihove vječne mogućnosti i pomogao im je odlučiti ih ostvariti. Manje aktivni se ne mogu dugo zadovoljiti s osrednjim kada vide da je odličnost u njihovom dosegu.

Drugo, drugi se vraćaju jer su njihovi voljeni ili »sugrađani svetih« slijedili uputu Spasitelja, voljeli svoje susjede kao sebe same⁴ i pomagali drugima ostvariti svoje snove i ambicije.

Katalizator u tom procesu bilo je – i nastaviti će biti – načelo ljubavi.

U pravom smislu riječi, te osobe nasukane u olujom razbacanom moru Turnerove slike nalik su na mnoge naše manje aktivne članova koji očekuju spas onih koji vode čamce za spašavanje. Njihova srca traže spas. Majke i očevi mole za svoje sinove i kćeri. Žene zazivaju nebesa da se posegne za njihovim muževima. Ponekad djeca mole za svoje roditelje.

Moja je molitva da imamo želju spasiti manje aktivne i vratiti ih radosti evanđelja Isusa Krista, kako bi mogli sudjelovati s nama u svemu što puno zajedništvo pruža.

Posegnimo spasiti izgubljene oko nas: starije, obudovljene, bolesne, osobe s invaliditetom, manje aktivne i one koji se ne drže zapovijedi. Ispružimo prema njima ruku koja pomaže i srce koje poznaje suosjećanje. Čineći tako, donijet ćemo radost u njihova srca, a mi ćemo iskusiti bogato zadovoljstvo koje dolazi kada pomažemo drugome na putu u vječni život.

NAPOMENE

1. Puni naslov slike je *Life-Boat and Manby Apparatus Going Off to a Stranded Vessel Making Signal (Blue Lights) of Distress*.
2. Matej 4:19
3. Efežanima 2:19
4. Vidi Matej 22:39

© 2013. Intellectual Reserve, Inc. Sva prava pridržana. Tiskano u Njemačkoj. Pravo engleskog izdanja odobreno: 6/13. Pravo prevođenja odobreno: 6/13. Naslov izvornika: *First Presidency Message, October 2013*. Croatian 10670 119

NAUČAVANJE IZ OVE PORUKE

Razmotrite upitati ljude koje posjećujete znaju li nekoga tko ima problema sa svojim dolascima u Crkvu. Možete odabrati jednu osobu i raspraviti načine kako pokazati ljubav, poput pozivanja te osobe da sudjeluje na kućnoj obiteljskoj večeri ili da svrati na obrok.

MLADI

Dar koji je dala Jen

Josi S. Kilpack

Napravila sam niz loših odluka tijekom drugog razreda srednje škole. Te su odluke dovele do ozbiljnih posljedica i nesreće pa sam odlučila iskoristiti ljetne praznike kako bih počela raditi promjene. Kad je škola ponovno počela, jela sam ručak u toaletu ili u praznom hodniku kako bih izbjegla loše odnose koji su mi htjeli ponovno poželjeti dobrodošlicu.

Nikada se nisam osjećala tako usamljeno.

Tada mi je Bog dao dar: Poslao mi je Jen. Nikada me nije osuđivala za greške, već me poticala da nastavim kretati se u pravom smjeru. Znanje da će ona biti u školi pomoglo mi je nastaviti čitati Sveta pisma i njegovati moje svjedočanstvo. Kad je došlo vrijeme za maturu, dokazala sam sama sebi da sam predana promijeni.

Ponekad se pitam gdje bih danas bila da me Jen nije dosegнула. Bih li se mogla držati svojih načela bez nje? Srećom, nikada to neću znati jer je ona bila tu za mene čitavim srcem, spremna i voljna mi pomoći.

Autor živi u Uti, SAD.

DJECA

Načini spašavanja

Predsjednik Thomas S. Monson podučava da trebamo posegnuti za drugima, uključujući starije, obudovljene, bolesne, manje aktivne i one kojima treba dodatna pomoć. Razmislite o ljudima koje znate, a kojima bi trebalo služiti.

Zapišite ili nacrtajte ideje kako pomoći nekima od tih ljudi. Možete pitati svoje roditelje da vam pomognu razmisliti o idejama i onda odabrati jednu pa ju isprobajte ovaj tjedan.

Vjera, obitelj, potpora

Božansko poslanje Isusa Krista: Stvoritelj

Proučite ovaj materijal uz molitvu i, ako je prikladno, porazgovarajte o njemu sa sestrama koje posjećujete. Postavljajte pitanja koja će vam pomoći ojačati vaše sestre te Potporno društvo učiniti aktivnim dijelom vlastitog života. Za više informacija, posjetite stranicu reliefsociety.lds.org.

Ovo je prva u nizu poruka za kućno posjetiteljstvo koja sadrži aspekte Spasiteljevog poslanja.

Isus Krist je »stvorio nebesa i zemlju« (3. Nefi 9:15). To je napravio kroz moć svećeništva, pod vodstvom našeg Nebeskog Oca (vidi Mojsije 1:33).

»Koliko bismo zahvalni trebali biti što je mudri Stvoritelj stvorio zemlju i postavio nas ovdje«, rekao je predsjednik Thomas S. Monson, »... kako bismo mogli iskusiti vrijeme kušnje, priliku da se dokazemo, kako bismo se mogli osposobiti za sve što nam je Bog pripremio da primimo.«¹ Kada koristimo svoju slobodu izbora kako bismo poslušali Božje zapovijedi i pokajali se, postajemo dostojni vratiti se živjeti s njim.

O stvaranju je predsjednik Dieter F. Uchtdorf, drugi savjetnik u Prvom predsjedništvu, rekao:

»Mi smo razlog zašto je on stvorio svemir! ...

Ovo je paradoks čovjeka: u usporedbi s Bogom, čovjek je ništa;

ipak, mi smo Bogu sve.«² Znajući da je Isus Krist stvorio zemlju za nas jer toliko značimo Nebeskom Ocu, može nam pomoći uvećati ljubav prema njima.

Iz Svetih pisama

Ivan 1:3; Hebrejima 1:1–2; Mosija 3:8; Mojsije 1:30–33, 35–39; Abraham 3:24–25

Iz naše povijesti

Stvoreni smo na sliku Božju (vidi Mojsije 2:26–27) i imamo božanski potencijal. Prorok Joseph Smith je savjetovao sestre Potpornog društva da »živ[e] sukladno svojim povlasticama.«³ S tim ohrabrenjem kao temeljem, sestre u Crkvi Isusa Krista svetaca posljednjih dana podučavane su živjeti sukladno svojem božanskom potencijalu ispunjavanjem svrhe koju im je Bog dao. »Kada počnu shvaćati tko one uistinu jesu – Božje kćeri s urođenom sposobnošću voljeti i njegovati – one dosežu svoj potencijal kao svete žene.«⁴

»Sada ste u situaciji da možete djelovati prema tim osjećajima koje je Bog usadio u vašu nutrinu«, rekao je prorok Joseph Smith. »Ako živite sukladno ovim načelima, kako je to prekrasno i veličanstveno! – ako živite sukladno svojim povlasticama, anđeli ne mogu biti spriječeni da budu vaša pratnja.«⁵

NAPOMENE

1. Thomas S. Monson, »The Race of Life«, *Liahona*, svibanj 2012, 91.
2. Dieter F. Uchtdorf, »You Matter to Him«, *Liahona*, studeni. 2011, 20.
3. Joseph Smith, *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 171.
4. *Daughters in My Kingdom*, 171.
5. Joseph Smith, *Daughters in My Kingdom*, 169.

Što mogu učiniti?

1. Kako nastojanje razumjeti našu božansku narav uvećava našu ljubav prema Spasitelju?
2. Kako možemo pokazati zahvalnost za Božja stvaranja?